

Socialudvalget,
Folketinget,
Christiansborg,
1240 København K.

Vanløse, 6. september 2012

Vedr.: Dårligt lovarbejde med fatale følger - L 128 Lov om opsat pension

I fortsættelse af mit brev af 29.8.2012 vil jeg hermed henlede Socialudvalgets opmærksomhed på Socialministeriets publikation "Retssikkerhed" fra 2004.

I publikationen står:

- Gennem projektet er der generelt fra deltagernes side peget på, at **meget få borgere læser og søger information gennem loven.** Dette er generelt i overensstemmelse med Socialministeriets egen vurdering og understøtter på den måde ministerens ønske om yderligere at afdække borgernes anvendelse af og forståelse af lovgivningen som grundlag for iværksættelse af tiltag, der sikrer borgernes retssikkerhed.
- Da langt størstedelen af borgerne **ikke læser den sociale lovgivning,** står det klart, at lovgivningen ikke i sig selv er det bedste redskab til at give borgerne viden om deres rettigheder og derigennem en oplevelse af retssikkerhed. Man kan på denne baggrund udlede, at mens lovgivning er nødvendig til sikring af retssikkerhed i traditionel forstand (sikring af materielt og formelt rigtige afgørelser), er lovgivning formentlig ikke tilstrækkelig til sikring af retssikkerhed i subjektiv forstand – det vil sige borgernes oplevelse heraf.
  - Hvordan kan Ankenævnet slippe af sted med at skrive, at det er mit eget ansvar at følge med i lovændringer på Retsinformation, når Socialministeriets ved, at **"meget få borgere ... søger information gennem loven"**?
- Projektets deltagere er enige om, at Socialministeriet også fremover primært bør spille en indirekte rolle, når det gælder formidling af lovgivningen til borgerne. Det vil sige, at Socialministeriet fortrinsvis **skal sætte forvaltningen i stand til at udmønte og formidle lovgivningen til borgerne.**
  - Ved ikke at følge Københavns Kommunes og Kommunernes Landsforenings henstilling om at præcisere i lovændringen, hvem der skulle have ansvaret for at orientere *allerede folkepensionsberettigede borgere om lovændringen,* har Socialministeriet ikke levet op til sin hensigt om at sætte forvaltningen i stand til at formidle lovgivningen til borgerne.
- Nærmere information om indholdet af loven søger borgerne som oftest først, når de har modtaget et afslag på en sag. **Det er derfor først i forbindelse med en klagesag, at enkelte søger retsinformation.**
  - Hvordan kan Ankenævnet kræve af mig, at jeg skal tjekke loven om social pension på Retsinformation, få måneder efter at jeg er blevet informeret af Københavns Kommune om mine rettigheder til folkepension, for at jeg kan få bekræftet, at den netop modtagne i information stadig er gældende?

- Nogle sagsbehandlere giver udtryk for, at formålsbestemmelserne er gode, fordi de indeholder lovens værdisæt og den ånd, loven skal fortolkes i, og nogle sagsbehandlere bruger dem som tungen på vægtskålen – primært i positiv retning -, når der er tvivl, om en borgers ansøgning skal imødekommes.
- Herudover fremhæver sagsbehandlere og brugerorganisationerne, at skønsbestemmelserne i serviceloven ikke giver forvaltningen et frit skøn. Forvaltningen skal anvende en række forskellige fortolkningsbidrag, f. eks. lovens formålsbestemmelse.....
  - Følgende fremgår af socialministerens skriftlige fremsættelse af forslaget til lovændringen af 21.1.2004: Formålet med forslaget om opsat pension er at give ældre en større økonomisk tilskyndelse til at fortsætte på arbejdsmarkedet også efter den formelle pensionsalder.
  - Når jeg har arbejdet 7 ½ år ud over lovens pensionsalder og opfylder beskæftigelseskravet og regeringens målsætning og har betalt over 1.000.000,00 kroner i skat i den pågældende periode, krænker det min retsfølelse, at jeg alligevel er blevet nægtet opsat pension med ventetillæg.
- Projektets aktører vurderer imidlertid, at det er væsentligt at fastholde socialretten som et skønsmæssigt lovområde med mulighed for at tage hensyn til det enkelte tilfældes særlige behov trods de retssikkerhedsmæssige problemer, det giver.
  - På baggrund af ovenstående kunne sagsbehandleren have foretaget en skønsmæssig afgørelse og tilkendt mig ventetillæg, da jeg var uvidende om, at loven var blevet ændret, efter at Københavns Kommune den 27.1.2004 havde orienteret mig om folkepension.
  - Loven trådte i kraft den 1.7.2004, og da jeg var fyldt 67 år den 12.5.2004, var jeg ikke længere "en borger, der nærmer sig lovens pensionsalder", hvorfor kommunen iht. loven ikke havde pligt til at oplyse mig om lovændringen.
  - Jeg mener, at kommunen havde en moralsk pligt til at orientere mig om lovændringen, da kommunen specifikt var opmærksom på, at en gruppe borgere ville blive ladt i stikken, med mindre det i loven blev præciseret, hvem der skulle orientere disse borgere om lovændringen, hvilket Socialministeriet altså valgte ikke at gøre.
  - Kommunen ville meget let have kunnet selekttere denne lille gruppe borgere i sine registre og tilsende dem en opdateret orientering om opsat pension med ventetillæg.

Venlig hilsen

Poul Lyk Sørensen
120537 0729

Ådalsvej 17
2720 Vanløse
Tlf. 27670730
pouillyk@yahoo.dk